

Súd: Okresný súd Svidník
Spisová značka: 1T/29/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8616010079
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Matúš Tarcala
ECLI: ECLI:SK:OSSK:2021:8616010079.16

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Svidník samosudcom JUDr. Matúšom Tarcalom v trestnej veci proti obž. A. B., nar. XX.XX.XXXX vo Svidníku, pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona, na hlavnom pojednávaní dňa 12.10.2021 takto

rozhodol:

Obžalovaný:

A. B., nar. XX.XX.XXXX vo Svidníku, trvale bytom
C., D. XXX/XX

sa podľa § 285 písm. a/ Tr. poriadku

o s l o b o d z u j e

spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry vo Svidníku zo dňa 30.03.2016 č. Pv 50/16/7712-7, doručenej súdu 31.03.2016, pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona, ktorý mal spáchať tak, že

dňa 19.12.2015 asi o 01.00 hod. na chodbe baru Victoria na ulici Hlavnej v Stropkove fyzicky napadol E. F. tak, že po predchádzajúcej slovnej hádke čelom ho udrel do oblasti nosa, v dôsledku čoho E. F. spadol na zem, kde ho viackrát opakovane udieral rukami a kopal nohami do rôznej časti tela, čím mu spôsobil pomliaždenie nosa, členka vľavo a driekovej chrbtice, ktoré zranenie si vyžiadalo lekárske ošetrenie spojené s dobou liečenia bez práceneschopnosti v trvaní do 7 dní,

pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry vo Svidníku podal na tunajší súd dňa 31.03.2016 obžalobu sp. zn. Pv50/16/7712-7 na obv. A. B. a to pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona, ktorého sa mal dopustiť tak, že

dňa 19.12.2015 asi o 01.00 hod. na chodbe baru Victoria na ulici Hlavnej v Stropkove fyzicky napadol E. F. tak, že po predchádzajúcej slovnej hádke čelom ho udrel do oblasti nosa, v dôsledku čoho E. F. spadol na zem, kde ho viackrát opakovane udieral rukami a kopal nohami do rôznej časti tela, čím mu spôsobil pomliaždenie nosa, členka vľavo a driekovej chrbtice, ktoré zranenie si vyžiadalo lekárske ošetrenie spojené s dobou liečenia bez práceneschopnosti v trvaní do 7 dní.

Na hlavnom pojednávaní obžalovaný urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. a/ Tr. por., že je nevinný zo skutku, ktorý je uvedený v obžalobe.

Na hlavnom pojednávaní tak súd vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, výsluchom poškodeného E. F., výsluchom svedkov A. B. C., A. G., A. G., H. I., H. J., K. A., A. D., D. G., L. F., A. L. M., N. M., čítaním výpovedí svedkov L. F., B. A., B. D., A. G., konfrontáciami medzi obžalovaným a poškodeným E. F. ako aj obžalovaným a svedkami L. F. a N. M., listinnými dôkazmi a to: lekárskou správou poškodeného a fotodokumentáciou obžalovaného, správou o povesti, odpisom z registra trestov a výpisom z evidencie priestupkov obžalovaného, správami Sociálnej poisťovne a ÚPSVaR, dohodou o pracovnej činnosti a pracovným posudkom obžalovaného a taktiež pripojeným spisom Okresného súdu Svidník sp. zn. 1T/37/2016.

Obžalovaný vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní poprel, že by napadol poškodeného. Uviedol, že bol so svojou kolegyňou K. A. na chodbe baru Victoria v Stropkove, kde v tom čase pracoval ako barman. Bol vyniesť odpad, keď následne k nemu pristúpili viacerí mladí muži, z ktorých poznal len E. F.. Bol tam aj jeho brat L. F. (ktorého v tom čase nepoznal), na ktorom bolo vidieť, že má vypité a ktorý sa ho začal pýtať, čo napísal na jeho mamu na Facebooku a aj sa mu vyhrážal. Následne k nemu pristúpil aj jeho brat E. a L. F. ho fyzicky napadol tak, že ho udrel päťou do oblasti tváre. Obžalovaný ďalej vypovedal, že on sa potom predklonil, pretože mu tiekla krv a kryl si hlavu, pričom úderov bolo viac a bil ho aj N. M.. Obžalovaný konštatoval, že tam bol jeho otec, ktorý ho začal svojim telom chrániť ako aj to, že aj po príchode polície ho E. a L. F. slovne napádali, pričom on bol prevezený do nemocnice. Taktiež uviedol, že počul, že v ten večer mal mať E. F. (bývalý boxer) konflikt aj s niekým iným.

Poškodený E. F. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedol, že bol s bratom L. a kamarátom N. M. v Bare Victoria v Stropkove keď videl, ako sa jeho brat L. rozpráva s obžalovaným. Pristúpil k nim a počul, ako sa rozprávajú o Zelenom dvore a Facebookovej stránke, no potom, ako sa pripojil do debaty, sa k nemu obžalovaný otočil a čelom ho udrel do prednej časti tváre. Potom ho niekto bil alebo kopal, no už si nepamätá, či to bol obžalovaný alebo niekto iný a keď sa prebral z otrávenia, aj on udrel obžalovaného (na hlavnom pojednávaní dňa 30.06.2020 uviedol, že obžalovaný ho udrel len raz a potom ho aj dusil, no tento rozpor odstrániť nevedel). Následne tam prišiel otec obžalovaného a obžalovaného odviezol. Niekto (zrejme zo strany obžalovaného) zavolať policajtov a on (poškodený) išiel na ošetrovanie do Stropkova a Svidníka. Utrpel pomliaždenie nosa, ale aj zranenie členka a driekovej kosti, no k ich vzniku sa vyjadriť nevedel. Poškodený poprel, že by mal v ten večer iný konflikt.

Konfrontáciou medzi obžalovaným a poškodeným E. F. sa rozpory v ich výpovediach nepodarilo odstrániť, keď každý zotrval na svojej výpovedi.

Svedok L. F. (brat poškodeného) vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedol, že sa kritického dňa na chodbe baru Victoria stretol s obžalovaným, kde sa ho pýtal na svoju mamu - čo o nej obžalovaný napísal na facebookovej stránke. Vtom k nim prišiel svedkov brat E. a zapojil sa do rozhovoru a obžalovaný sa otočil a udrel jeho brata E. bez varovania čelom do tváre. Svedok pripustil, že aj on udrel obžalovaného a udrel ho aj jeho brat. M. E. sa išiel umyť na WC, keď pred tým rozbil výplň na dverách a potom išiel na ošetrovanie na pohotovosť. Svedok poprel, že by jeho brat E. po údere obžalovaného spadol na zem. Svedok poprel, že by v ten večer mali konflikt aj s niekým iným.

Konfrontáciou medzi obžalovaným a svedkom L. F. sa rozpory v ich výpovediach nepodarilo odstrániť, keď každý zotrval na svojej výpovedi.

Svedok N. M. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedol, že bol s L. a E. F. v bare Victoria. Vyšli von a keď sa s E. vracali, videl, ako sa L. rozpráva s obžalovaným, no nevie o čom, stál od nich asi na 2 metre. Potom sa E. zapojil do rozhovoru, keď sa obžalovaný otočil a udrel hlavičkou E. o nosa. Svedok taktiež uviedol, že potom sa strhla bitka, kde bol na jednej strane on s L. a E. F. a na druhej strane obžalovaný a D.. Svedok poprel, že by v ten večer mali konflikt aj s niekým iným.

Konfrontáciou medzi obžalovaným a svedkom N. M. sa rozpory v ich výpovediach nepodarilo odstrániť, keď každý zotrval na svojej výpovedi.

Svedok A. B. st. (otec obžalovaného) vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedol, že bol na chodbe baru Victoria keď videl, ako k jeho synovi (obžalovanému) pristúpili dvaja mladí muži, o ktorých už vie, že sú bratia L. a E. F. a nastal krik. Svedok uviedol, že E. F. udrel obžalovaného do hlavy, na čo sa obžalovaný zohol a rukami si zakrýval hlavu, keďže tam bolo viac ľudí a začali obžalovaného biť. Svedok následne vzal obžalovaného a sťahol ho do baru, kde zatvorili dvere, no vzápätí sa tieto osoby našli dostať do baru a búchali na dvere, na čo čašníčka zavolała políciu. Svedok uviedol, že obžalovaný nikoho neudrel, pretože si bránil hlavu a nemal šancu sa ubrániť.

Svedkyňa A. G. (sestra obžalovaného) vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedla, že bola s manželom v bare Victoria. Bola si zafajčiť a keď sa vracala, videla, ako k jej bratovi (obžalovanému) pristúpil E. F., jeho brat L. a ešte jedna osoba, o ktorej sa neskôr dozvedela, že je to N. M.. Vtedy E. F. udrel jej brata (obžalovaného) rukou do tváre, po čom sa jej brat zohol a bránil si rukami hlavu, keďže ho začali biť viaceré osoby. Potom prišiel jej otec a s ďalšími osobami odťahli brata do baru, ktorý zatvorili. Osoby, ktoré napadli jej brata, ešte rozbili sklenenú výplň, no nevie, či to bolo rukou alebo kopnutím. Svedkyňa vypovedala, že nevidela, že by jej brat (obžalovaný) niekoho udrel.

Svedok A. G. (švager obžalovaného) vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedol, že bol so svojou manželkou v bare Victoria v Stropkove, boli na WC a potom ostali fajčiť. Obžalovaný vynášal smetie, keď k nemu pristúpili bratia E. a L. F. a tiež N. M.. O niečom sa rozprávali, keď E. udrel obžalovaného rukou do tváre, obžalovaný sa zohol, rukami si bránil hlavu, keď ho vzápätí začali napádať všetky osoby. Svedok uviedol, že následne tam prišiel otec obžalovaného a aj s ďalšími osobami stiahli obžalovaného k baru a snažili sa zavrieť dvere. Svedok nevidel, že by obžalovaný niekoho udrel.

Svedok H. I. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedol, že bol spoločne so svojou manželkou v bare Victoria, no vyšiel s ňou na chodbu, keď videli, ako sa obžalovaný rozpráva s neznámymi mladíkmi, o ktorých už vie, že sú to bratia L. a E. F.. Vtom jeden z nich udrel obžalovaného do tváre, po čom sa obžalovaný zohol a rukami si kryl hlavu, pretože ho medzitým začali napádať ďalšie osoby. Potom došiel otec obžalovaného, ktorý ho s ďalšími ľuďmi stiahli obžalovaného do baru a zavreli dvere. Svedok nevidel, že by obžalovaný niekoho udrel.

Svedkyňa K. A. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedla, že pracovala ako barmanka v Bare Victoria, keď išla s obžalovaným na chodbu vyniesť odpad, zapálila si cigaretu a odstúpila od obžalovaného, keď k obžalovanému pristúpili bratia F. a N. M.. O niečom sa rozprávali, keď obžalovaného udrel rukou do tváre E. F., po čom sa obžalovaný zohol a napadol ho aj L. F. a obaja obžalovaného bili. Svedkyňa nevie, či ho bil aj N. M., no stál pri nich. Vzápätí prišiel otec obžalovaného a osoby, ktoré stiahli obžalovaného do baru a zavreli dvere. Na to niektorý z bratov F. rozbil sklenenú výplň. Svedkyňa nevidela, že by obžalovaný udrel hlavou E. F. do tváre. Svedkyňa taktiež konštatovala, že v bare pracuje ako barmanka a súčasne je aj vedúca a pokiaľ by niektorý jej zamestnanec (aj obžalovaný) v bare vyvolával konflikty, tak by ho asi prepustila, no obžalovaný tam pracuje aj naďalej.

Svedok A. D. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedol, že v predmetný deň bol v bare Victoria, keďže tam pracuje ako usporiadateľ. Bol na chodbe, keď na chodbu vyšli barmani K. A. a obžalovaný. A. odstúpila asi na 2 metre, keď k obžalovanému pristúpili E. a L. F. a N. M.. Bavili sa o nejakej facebookovej stránke, kde malo byť niečo zverejnené, keď E. udrel obžalovaného päťou do tváre, po čom sa obžalovaný zohol a zozadu ho napadol L. F.. Svedok vzápätí chytil L., aby obžalovaného nenapádal, pričom videl, ako Bobák buď kopol alebo udrel obžalovaného. Potom prišiel otec obžalovaného a ďalší ľudia a stiahli obžalovaného do baru. Následne svedok videl, ako E. F. najprv rozbil sklenenú výplň dverí a potom aj nohami kopal do týchto dverí. Svedok nevidel, že by obžalovaný udrel E. F. do tváre.

Svedkyňa D. G. (pracovníčka záchranej služby) vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedla, že bola zavolaná na políciu v Stropkove, kde ošetrovala obžalovaného, na ktorom bolo vidieť, že má podliatiny a sťažoval sa aj na problémy so sluchom. Pre podozrenie na otras mozgu previezli obžalovaného na chirurgiu do Svidníka, kde stretla aj poškodeného E. F.. Kým správanie obžalovaného bolo slušné, E. F. skákal do obžalovaného a na F. si všimla také zranenia, že má obité hánky na rukách. V ten večer (ešte pred tým) pritom ošetrovala aj inú osobu, ktorá mala byť napadnutá bratmi F., no táto osoba odmietla ísť na vyšetrovanie a podať trestné oznámenie.

Svedok L. F. vo svojej výpovedi uviedol, že sa síce nachádzal na chodbe baru Victoria spolu s A. G., kde periférne zazrel obžalovaného B. a L. a E. F., no nevenoval im pozornosť. Zazrel, že tam nastala strkanica a krik, no nevie, čo tomu predchádzalo, keďže už bol na odchode. Potom sa do baru vrátil, no už tam boli policajti. Neskôr ho E. F. požiadal, aby ho odviezol do Svidníka do nemocnice, že ho bolí nos, z ktorého mu tiekla krv, čo aj svedok urobil.

Svedok B. A. rovnako ako aj svedok B. D. vo svojich výpovediach v podstatne zhodne uviedli, že 19.12.2015 v nočných hodinách spoločne chceli ísť do baru Victoria, no na vstupnej chodbe zistili, že sa tam niekto bije, lebo tam bol veľký krik a chaos. Nevedia ale kto a prečo sa tam bil, pretože tomu nevenovali pozornosť.

Svedok A. G. vo svojej výpovedi uviedol, že spoločne s L. F. bol v bare Victoria v Stropkove na chodbe, kde zbadal aj svojho známeho E. F., ako sa rozpráva s mladým mužom, o ktorom sa neskôr dozvedel, že je to obžalovaný A. B. ml. Svedok nevie, o čom sa rozprávali, no videl, ako obžalovaný udrel hlavou E. F. do nosa, v dôsledku čoho tento stratil rovnováhu a zapotácal sa. Potom sa do konfliktu zapojili okolostojaci ľudia, ktorí ich rozťahovali. Obžalovaný išiel dnu do baru a prišli policajti. Keď bolo po všetkom, spoločne s E. F. a L. F. išiel na aute L. F. do nemocnice do Svidníka. Svedok taktiež vypovedal, že bratia F. sú jeho známi, N. M. nepozná, pričom nevidel, že by niekto z nich udrel počas konfliktu obžalovaného B.. Svedok taktiež nevidel, že by sa niekto dobíjal do baru, keďže všetci ostatní (F., on, M. a F.) po odchode obžalovaného do baru vyšli von z chodby a stáli na schodoch do príchodu polície.

Svedok H. J. (majiteľ baru Varchys nad barom Victoria) vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedol, že v predmetný večer bol v práci a bitku osobne nevidel. Keď začul krik z baru Victoria, tak zišiel dole, no to už bolo po bitke. Pozná tak poškodeného ako aj obžalovaného a nevšimol si, že by mal niekto z nich nejaké zranenia. V ten večer ale mal v bare nejaké naťahovačky (nedorozumenie) s jedným hosťom M..

Svedkyňa A. L. M. (všeobecná lekárka poškodeného) vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedla, že poškodený k nej prišiel 21.12.2015 s tvrdením že 19.12.2015 bol ošetrený na chirurgickej ambulancii vo Svidníku po napadnutí inej osoby. Tvrdil, že ho bolí nos, členok a drieková chrbtica. Bol prevedený snímok nosa, lebky a ľavého členka bez traumatických zmien. V uvedený deň bol pacient doporučený na krčné vyšetrenie vykonané v ten istý deň u A. O. s potvrdením diagnózy contuzio nosa so zisteným zápalom v prepaške a dutinách, po čom bola nasadená liečba. Ďalšie vyšetrenie bolo 30.12.2015 na chirurgickom oddelení, kde lekár potvrdil zlepšenie a odporučil doliečenie u obvodného lekára. Ešte dňa 28.12.2015 bol poškodený na krčnom vyšetrení, kde boli zistené problémy s uchom a predpísané antibiotiká, no na ďalšie vyšetrenie sa už nedostavil.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Svidník sp. zn. 1T/37/2016 súd zistil, že v uvedenom konaní boli E. F., L. F. a N. M. uznaní vinnými z prečinu výtržníctva formou spolupáchateľstva podľa § 20, § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona na tom skutkovom základe, že dňa 19.12.2015 asi o 01.10 hod. spoločne na chodbe baru Victoria na ul. Hlavnej v Stropkove fyzicky napadli A. B. takým spôsobom, že toho opakovane udierali rukami do hlavy a ostatných častí tela, čím mu spôsobili zranenie a to pomliaždenie hlavy v oblasti čela, pomliaždenie a krvnú podliatinu ľavej ušnice a podvrtnutie krčnej chrbtice s dobou liečenia 5-6 dní, keď Okresný súd Svidník rozsudkom zo dňa 11.05.2016 potvrdil dohodu o vine a treste uzavretú medzi nimi a Okresným prokurátorom vo Svidníku. Rozsudok nadobudol právoplatnosť 11.05.2016.

Podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona kto sa dopustí slovne alebo fyzicky, verejne alebo na mieste verejnosti prístupnom hrubej neslušnosti alebo výtržnosti najmä tým, že napadne iného, potrestá sa odňatím slobody až na tri roky.

Obžalovanému sa vychádzajúc zo znenia obžaloby kladie za vinu, že sa dopustil prečinu výtržníctva tým, že napadol poškodeného E. F. úderom svojho čela do oblasti nosa poškodeného a následne po páde poškodeného ho mal obžalovaný ešte udierať a kopať po rôznych častiach tela. Z dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní je možné ustáliť, že proti sebe stojí skupina dôkazov svedčiaca o tom, že obžalovaný skutočne zaútočil na poškodeného úderom čela do nosa (výpoveď poškodeného a svedkov L. F., N. M. a A. G.) a na druhej strane skupina dôkazov svedčiaca o tom, že naopak obžalovaný bol napadnutý poškodeným a ďalšími osobami (výpoveď obžalovaného a svedkov A. B. C., K. A., A. D.,

A. G., A. G. a H. I.), pričom rozpory vo výpovediach sa nepodarilo odstrániť ani konfrontáciami medzi obžalovaným a poškodeným a svedkami L. F. a N. M., keď každý zotrval na svojich výpovediach. Zároveň je potrebné uviesť, že tvrdenie v skutkovej vete obžaloby, podľa ktorého mal obžalovaný po údere čelom do nosa poškodeného pokračovať v útoku na poškodeného, ktorý mal spadnúť na zem, a to viacerými údermi rúk a kopaním nôh, sa nepotvrdilo ani výpoveďami poškodeného a ani iných svedkov.

Pokiaľ ide o hodnotenie dôveryhodnosti vypočutých svedkov, tak prokurátor v záverečnej reči poukázal na to, že svedkovia svedčiaci o tom, že obžalovaný nenapadol poškodeného ale naopak obžalovaný bol napadnutý poškodeným, sú jednak rodinní príslušníci obžalovaného (otec A. B. st., sestra A. G., švager A. G.) ako aj vtedajší spolupracovníci obžalovaného (K. A., A. D.), tak to síce je pravdou, avšak túto verziu potvrdil aj svedok bez takéhoto vzťahu k obžalovanému a to svedok H. I., ktorý bol v tom čase ako hosť v bare. Naopak svedkovia svedčiaci o tom, že obžalovaný zaútočil na poškodeného, a to L. F. (okrem toho, že je bratom poškodeného) a N. M. (okrem toho, že je kamarátom poškodeného) sú osoby, ktoré boli práve za útok na obžalovaného priamo súvisiaci s touto vecou, právoplatne odsúdení. Svedok A. G., ktorý taktiež vypovedal, že obžalovaný zaútočil na poškodeného, bol známy poškodeného, ktorý s poškodeným podľa jeho vlastnej výpovede aj následne išiel na aute na ošetrovanie do Svidníka. Navyše jeho výpoveď nekorešponduje ani s výpoveďou nikoho iného vrátane bratov F. a N. M., keď vypovedal, že nevidel, že by oni počas konfliktu udreli obžalovaného, hoci F. a M. sa priznali k tomu, že ho opakovane udierali rukami do hlavy a ostatných častí tela, za čo boli aj právoplatne odsúdení. A. G. taktiež vypovedal, že nevidel, že by sa niekto dobíjal do baru, ale že po odchode obžalovaného do baru on s F., M. a F. mali vyjsť na chodbu a stáť na schodoch do príchodu polície. Aj L. F. vypovedal, že jeho brat E. po odchode obžalovaného do baru rozbil výplň dverí.

Útok obžalovaného na poškodeného majú preukazovať aj zranenia, ktoré mal poškodený pri tomto útoku utrieť a to pomliaždenie nosa, členka vľavo a driekovej chrbtice, pričom tieto zranenia majú vyplývať z lekárskej správy A. M.. Okrem vyššie uvedených svedkov svedčiacich o útoku obžalovaného na poškodeného (poškodeného, svedkov L. F., N. M., A. G.) aj svedok L. F. potvrdil, že síce samotný útok nevidel, no po ňom viezol poškodeného do Svidníka a že poškodený krvácal z nosa. Aj svedkyňa A. L. M. ako obvodná lekárka poškodeného, ktorá vystavila lekárske potvrdenie, vo svojej výpovedi potvrdila, že poškodený bol u nej o 2 dni po skutku (21.12.2015) a sťažoval sa na bolesť nosa, chrbtice a členka, po čom absolvoval aj vyšetrenia na krčnom a chirurgickom oddelení so zistenou diagnózou contuzio nosa so zisteným zápalom v prepaške a dutinách. Na druhej strane ale konštatovala, že aj keď bol u poškodeného prevedený snímok nosa, lebky a ľavého členka, tieto snímky boli bez traumatických zmien.

Iné zranenie ako zranenie nosa (tzn. pomliaždenie členka a driekovej chrbtice, ktoré sú taktiež súčasťou skutku ako následok údajného útoku obžalovaného na poškodeného) teda nevyplývajú ani z objektivizovaných lekárskeho nálezu (ktoré boli predmetom dokazovania) a nakoniec aj sám poškodený na hlavnom pojednávaní uviedol, že obžalovaný ho mal udrieť len raz (čelom do nosa) a potom ho mal ešte dusiť pod krkom. Poškodený tieto zranenia vysvetľoval tým, že mal spadnúť na zem, čo je ale v rozpore s jeho predošlou výpoveďou, pričom tento rozpor odstrániť nevedel a je v rozpore aj s výpoveďami všetkých ostatných svedkov vrátane jeho brata L. F., ktorý výslovne uviedol, že jeho brat po údere obžalovaného nespadol na zem a pád na zem nespomenul ani svedok N. M.. Nakoniec z výpovedí svedkov B. C., G., A., D. vyplýva, že po uvedenom incidente sa mal poškodený dobíjať do baru a aj rozbiť výplň dverí, čo potvrdil aj brat poškodeného L. F.. Svedok D. vypovedal, že po rozbití výplne dverí poškodený kopal nohami do týchto dverí, čo tiež sponchybňuje to, že by poškodený mal mať už v tom čase pomliaždený členok po údajnom útoku obžalovaného.

Záver o tom, že obžalovaný ako prvý napadol poškodeného spochybňujú (aj keď nie vyvracajú) okolnosti skutku, keď sa skutok mal stať v čase, keď bol obžalovaný v práci (kde pracoval ako barman a šiel vyniesť na chodbu odpad) a to tak, že sa obžalovaný mal „pustiť“ sám do zjavnej 3-člennej presily. Je potrebné uviesť, že nie obžalovaný vyhľadal poškodeného, ale poškodený pristúpil k obžalovanému po tom, čo obžalovanému brat poškodeného vyčítal údajný komentár týkajúci sa ich matky na facebooku. Absentuje tak zjavný motív útoku obžalovaného na poškodeného. Na druhej strane je potrebné pripomenúť, že to bol práve poškodený, čo podľa výpovede svedkyne D. G. mal mať v ten istý večer spolu so svojim bratom konflikt aj s iným človekom, ktorého mala ako pracovníčka záchranej služby po napadnutí bratmi F. ošetrovať a že kým obžalovaný sa po skutku správal slušne, bol to poškodený, čo skákal do obžalovaného. Taktiež N. M. podľa výpovede svedka H. J. mal mať naťahovačky (nedorozumenie) s jedným hosťom v jeho bare, čo síce N. M. na hlavnom pojednávaní poprel, no v prípravnom konaní

sa k tomu odmietol vyjadriť. Tieto skutočnosti svedčia skôr o agresivite a konfliktnosti bratov F. a N. M. v predmetný večer ako o konfliktnosti obžalovaného, ktorý ani dovtedy a ani do dnes nemal a ani nemá žiaden záznam v registri trestov a ani registri priestupkov, z ktorého by bolo možné vyvodiť jeho konfliktnosť či agresívnu povahu (okrem drobných dopravných priestupkov má odsúdený záznam v odpise z registri trestov, ktorý sa ale týkal trestného činu krádeže, pričom odsúdenie je ešte z roku 2002 a je zahladené) a aj jeho zamestnávateľ ho hodnotí ako zodpovedného, pracovitého a nekonfliktného zamestnanca .

Za ďalšiu podstatnú skutočnosť súd považoval to, že obžalovanému sa kladie za vinu, že napadol poškodeného, hoci v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 1T/37/2016 boli de facto za ten istý skutok s rovnakou právnou kvalifikáciou (ako prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona) ale v opačnom postavení právoplatne odsúdení E. F., L. F. a N. M.. Je pravdou, že na rozdiel od tohto konania v rozsudku Okresného súdu Svidník sp. zn. 1T/37/2016, ktorým súd potvrdil dohody o vine a treste, je čas skutku upravený z času „dňa 19.12.2015 asi o 01.00 hod“ na „dňa 19.12.2015 asi o 01.10 hod“. Úprava tohto času (posun o 10 minút) nielenže nevyplýva z vykonaného dokazovania, ale ani z obsahu dohôd o vine a treste uzavretých medzi obvinenými a prokurátorom. Čas je pritom v skutkovej vete upravený prvýkrát až v písomnom vyhotovení rozsudku.

Je nemožné, aby v rovnakom čase zaútočil obžalovaný na poškodeného a súčasne poškodený (s ďalšími osobami) na obžalovaného a aby boli obaja za tieto útoky odsúdení ako páchatelia trestného činu výtržníctva. Objektom trestného činu výtržníctva je záujem na ochrane pokojného občianskeho spoluzitia pred závažnejšími útokmi narušujúcimi verejný pokoj a poriadok. Trestného činu výtržníctva sa teda môže spravidla dopustiť ten, kto ako prvý zaútočí na iného, pretože spravidla len prvý útok je spôsobilý vyvolať či už u osôb prítomných (ak je spáchaný verejne) alebo potenciálne prítomných (ak je spáchaný na mieste verejnosti prístupnom) pocit hrubého narušenia verejného pokoja a poriadku. Ak sa osoba, ktorá je ako prvá napadnutá, bráni proti takémuto útoku, za splnenia podmienok podľa § 25 Trestného zákona koná v nutnej obrane, a teda sa nemôže dopustiť trestného činu (ide o čin inak trestný). Za predpokladu, že by útok vykonala osoba pôvodne napadnutá v čase, kedy by už útok na ňu priamo nehrozil alebo netrval, neboli by síce splnené podmienky nutnej obrany, išlo by ale o tzv. extenzívny exces z nutnej obrany. Pri posudzovaní takéhoto konania ako trestného činu výtržníctva by ale bolo potrebné skúmať aj čas a aj intenzitu „odvetného“ útoku. Pokiaľ by sa odvetný útok odohral bezprostredne po útoku ako reakcia (ale v čase, keď už útok netrval alebo priamo nehrozil, pretože inak by išlo o nutnú obranu), tak aby osoby prítomné alebo potenciálne prítomné mohli vnímať odvetný útok ako hrubú neslušnosť alebo výtržnosť, musel by hrubosťou (napr. intenzitou, mierou agresivity, použitými prostriedkami a pod.) prevyšovať pôvodný útok. Verejný poriadok a pokoj by bol už narušený prvým útokom (ak by tento útok dosiahol intenzitu trestného činu výtržníctva) a rovnako intenzívnu „odvetu“ bezprostredne nasledujúcu by len ťažko bolo možné považovať za „napadnutie“ dosahujúce intenzitu trestného činu výtržníctva, resp. závažnosť takéhoto odvetného útoku by musela byť predmetom dokazovania.

Ak by predsa L. F., E. F. a N. M. napadli obžalovaného A. B. ako reakciu na jeho útok bez splnenia podmienok pre posúdenie ich konania ako konania v nutnej obrane a charakterom svojho útoku by sa aj oni (rovnako ako obžalovaný) dopustili prečinu výtržníctva, ich konanie by bolo excesom z medzí nutnej obrany, čo je okolnosť dôležitá pre posúdenie závažnosti ich konania (ako aj poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. i/ Tr. zákona), a preto by skutočnosť, že išlo o odvetný útok po napadnutí jedného z nich, mala byť uvedená v skutkovej vete ich dohôd o vine a treste. Každopádne z obsahu dohôd o vine a treste ako aj samotného rozsudku, ktorým boli dohody o vine a treste v konaní vedenom na Okresnom súde Svidník pod sp. zn. 1T/37/2016 potvrdené, tieto skutočnosti nevyplývajú. V uvedenom konaní boli L. F., E. F. a N. M. uznaní vinnými z prečinu výtržníctva za to, že (bez uvedenia ďalších okolností) napadli obžalovaného A. B. takým spôsobom, že ho opakovane udierali rukami do hlavy a ostatných častí tela, čo L. F., E. F. a N. M. potvrdili uzavretím dohôd o vine a treste a taktiež svojimi vyhláseniami na verejnom zasadnutí, kedy na všetky otázky podľa § 333 ods. 3 Tr. poriadku vrátane otázky, či sa dobrovoľne priznali a uznali vinu za spáchaný skutok, odpovedali „áno“.

Pre úplnosť súd poznamenáva, že stanovenie diagnózy contuzio nosa so zisteným zápalom v prepaške a dutinách po údajnom skutku ako aj výpoveď svedka L. F., podľa ktorej poškodený krvácal z nosa, pričom ho svedok viezol do nemocnice, samé o sebe neznamenajú, že poškodený utrpel zranenie nosa pri napadnutí obžalovaným. Medzi obžalovaným a poškodeným ako aj ďalšími prítomnými osobami

nepochybne došlo ku konfliktu, v čom sa zhodli prakticky všetci svedkovia, pričom konflikt bol ukončený tým, že obžalovaný bol za pomoci svojho otca a iných ľudí vovedený do priestorov baru. Nie je preto vylúčené, že poškodený utrpel zranenie aj v priebehu takéhoto konfliktu. Zároveň je potrebné poznamenať, že okrem lekárskej správy vystavenej všeobecnou lekárkou poškodeného A. L. M. (v spise na č.l. 70) nebol vykonaný žiaden iný dôkaz, ktorý by mohol vylúčiť možnosť, že k zraneniam poškodeného došlo aj inak, ako je uvedené v obžalobe. Fotodokumentácia zranení, ktorá sa nachádza v spise, je fotodokumentácia zranení obžalovaného (nie poškodeného)

Vyššie uvedené skutočnosti spochybňujú záver o tom, že to bol obžalovaný, čo zaútočil na poškodeného, a teda že spáchal prečin výtržníctva. Súd týmto nekonštatuje, že sa skutok uvedený v obžalobe nestal a že ho nespáchal obžalovaný, avšak po vyhodnotení všetkých vykonaných dôkazov jednotlivo ako aj v ich vzájomných súvislostiach nedospel k tomu, aby mohol bez pochybností konštatovať vinu obžalovaného. Preto súd obžalovaného spod obžaloby oslobodil.

Poškodený si nárok na náhradu škody v tomto konaní neuplatnil, a preto o tomto nároku súd nerozhodoval.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomu rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia na Okresnom súde Svidník.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

Rozsudok môže odvolaním napadnúť prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní vecí. Rozsudok možno napadnúť odvolaním len v niektorej jeho časti alebo sa odvolania výslovne vzdať. Rozsudok možno napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.

Za obžalovaného môže podať odvolanie aj jeho zákonný zástupca a obhajca a u mladistvého tiež orgán sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately.